

VEEL TOPPERS IN VELDEN

VIERDE DYNAMITE DAY

WALHALLA VOOR DE GOOCHELLIEFHEBBER

Rob Ziekman

Op zaterdag 5 oktober jongstleden vond de vierde Dynamite Day plaats, de grote goocheldag van Dynamite Magic Shop uit Velden, Limburg. U weet wel: The Suppliers of the Stars! Liefst honderdtachtig goochelminnaars hadden hun weg naar het zuiden gevonden en zij werden niet teleurgesteld, integendeel. Wat een fantastische dag is het geworden, een dag die de voorgaande drie edities zelfs overtrof. Een dag die overwegend toppers kende: vier lecturers van een goed- tot wereldniveau, een gala voorstelling die zeer de moeite waard was, een wedstrijd waar nagenoeg alle acts het aankijken waard waren en meerdere dealers die hun nieuwste koopwaar aanboden. Ook het Vlaams-Nederlandse vakblad voor de goochelkunst De Escamoteur was met een stand aanwezig en had voor nieuwe abonnees een aantrekkelijke korting in de aanbieding. De randvoorwaarden en de ambiance waren uitstekend: goede parkeergelegenheid, ruime mogelijkheden voor een hapje en een drankje en diverse restaurants op slechts een luttel aantal minuten lopen van de Kïesstolp, het gemeenschapshuis waar deze DDay plaatsvond en in de grote zaal werd alles wat zich op het toneel afspeelde op een groot scherm geprojecteerd. Meeterini leverde goed werk!

Het was een dag om te smullen voor de ware liefhebber, juist in een periode dat het in goochelland op het terrein van evenementen en congressen vrij rustig is. Heel positief is dat de DDay's geen overlappen kennen, zodat je niets hoeft te missen én dat er regelmatig pauzes zijn ingelast, waardoor er ook nog tijd is om te socializen of de dealers te bezoeken. Neem je daarnaast de zeer redelijke congressbijdrage in acht, dan vraag je je toch in goede af waarom een dag als deze, met zoveel aanbod, kwaliteit en top-entertainment, niet al ver van te voren uitverkocht is. En jammer om te moeten vermelden: de NMU was bij deze grote dag niet vertegenwoordigd. Ja, echt jammer, dat zou toch eigenlijk wel pas hebben gegeven... Informagie was er in elk geval wél bij, met pen en camera, en doet dan ook, met dank aan een aantal gastschrijvers voor hun bijdragen, in deze reportage uitvoerig verslag in woord en beeld.

DE AFTRAP

Rond de klok van tien vond in de grote zaal de opening van deze vierde DDay plaats door René Geelen en zijn compagnon Bastian. René heette alle aanwezigen welkom en warmde de zaal alvast een beetje op door het omvangrijke programma in het kort te memoreren. Ook werden enkele nieuwe items van Dynamite Magic gepresenteerd (waaronder een erg mooie kindertruc, vooral geschikt voor de feestdagen) en daarbij zorgt Bastian dan altijd voor de komische noot. Zeker de vele Duitse bezoekers moet het opgevallen zijn hoe perfect Bastian hun moedertaal beheerst... Genoemd energiek duo wist al direct een prima sfeer neer te zetten, maar daar hadden ze maar kort de tijd voor. Want direct na de opening werd de bühne vrij gemaakt voor vier lecturers en zes wedstrijddeelnemers, die overdag voor het voetlicht zouden treden.

TWEE LEZINGEN; THE AMERICAN WAY!

De Amerikanen Jay Sankey en Jos-

hua Jay waren door Dynamity Magic geëngageerd om een lezing te presenteren. Zeer bekende namen, en geen van tweeën stelde teleur, integendeel. In beide gevallen gaat het om creatieve artiesten die echt iets te bieden hebben en dat ook nog eens heel erg goed over kunnen brengen op een onderhoudende manier.

Allereerst Sankey. Naast mij merkte iemand op dat, wanneer je de letters van zijn naam door elkaar husselt, je Sneaky krijgt. Nou, dat past helemaal bij deze createur van zoveel mooie effecten en routines. Want creatief is Jay, en hij zet overwegend in op relatief gemakkelijk te presenteren effecten, maar wel op een gedegen en zeer doordachte manier. De opening was al direct

een kraker: vier vrouwen eten drie willekeurige kaarten op (cannibal queens) en de toegepaste techniek was haast ontluisterend, zo simpel. Maar juist daarom zo goed. Ook de routine met de lepel en de geleende ring was een voorbeeld van commercieel goochelen van de bovenste plank. En wat te denken van deze uitsmijter: 'Mooie lepel hè, u mag hem houden, ik neem de ring wel!' Gaandeweg de lecture groeide Jay, temeer daar humor een steeds grotere rol ging spelen. Kostelijk was het hoe hij herhaaldelijk sprak over 'lepeltje', nadat hij de vertaling van 'spoon' had gehoord. En helemaal geweldig was zijn gevatte inspelen op René Geelen, toen deze even moest inbreken in de lecture om de eigenaar van een verkeerd

Heel wat volk aan de stand van Jay Sankey na afloop van zijn lezing

Joshua Jay; een didakt van eerste orde!

Alexander De Cova stelde wat teleur...

Een zeer boeiende lezing door Peter Eggink als talent van eigen bodem

geparkeerde auto op te roepen. Zeer opvallend is Jay's grote aandacht voor details, die trucs naar een hoog niveau brengen. 'Maar daar moet je ook wel een beetje gek voor zijn', vertelde hij. 'Zo heb ik er veertig jaar over gedaan om de verhuizing van drie munten van de ene hand naar de andere hand perfect voor elkaar te krijgen. En met Mr.Clean's Coins Across toonde hij overtuigend aan dat dat geen loze praat was. Voor velen was dit effect het hoogtepunt, maar dat werd mogelijk nog overtroffen door een verrassing die Jay aan het slot uit de hoed toverde: een speciaal voor deze dag samengesteld congrespakket dat een groot aantal effecten en benodigdheden bevatte voor een bijna weggeefprijs! Deze geste was zeker mede debet aan het grote slo-tapplaus dat hem ten deel viel. Dubbel en dwars verdiend!

Joshua Jay is, net als Sankey, een begrip in de internationale goochelwereld. He is a good looking young guy met een fantastische eigenschap: hij is een didakt van de eerste orde. Na drie lezingen, en ook nog eens tegen het eind van het dagprogramma, wist Jay toch iedereen weer 'bij de les te krijgen'. Heel gedreven, energiek, routineus en tóch spontaan combineerde hij op een fenomenale manier sleight-of-hand en misdirection met woord, gebaar en lichaamstaal. Op een heel natuurlijke en respectvolle wijze speelde Joshua in op het publiek en, zo zou later blijken, in de gala verbaasde hij goochelaars toch weer met zaken, die hij in zijn lezing verklaarde. Dit deed denken aan een uitspraak van de legendarische sportverslaggever Herman Kuiphof: 'Zijn we er toch weer ingetrapt'. Van de prachtige effecten die Joshua presenteerde moet in elk geval de routine met de Chinese munten en het lint genoemd worden. Voor de technieken die hier gehanteerd worden is maar één kwalificatie op zijn plaats: groots. Maar ook de wijze waarop bij de three-coin-vanish-routine het horlogebandje als hulpmiddel werd ingezet oogstte alom respons. Jos-

hua presenteert haast jaloersmakend soepel en elegant en lardeert zijn performances met uitstekend gedoseerde humor. Kortom: een heuse topper zonder ook maar een zweem van sterallures.

LET'S GO DUTCH; PETER EGGINK

Attent van Dynamite Magic om ook een lecturer van eigen bodem in het programma op te nemen. En de keuze voor Peter Eggink was een goede. Peter startte met zijn bekende opening met glas, doek en schoenproductie. In het vervolg had hij veel humor en leuke gags, soms echter misschien iets aan de oubollige kant. En: moeten die 'grapjes' over Hans Kazán nu wel...? Een enigszins standaard-ambitious-card-routine passeerde de revue, naast effecten met een kleine munt, een glas, een schoen en een jumbo-coin. Ook bracht Peter zijn recent ontwikkelde effect Mintalist met tic-tac-snoepjes en een mooie, bruikbare money routine: copy-cash. De creativiteit van Peter kwam duidelijk naar voren in de door hem ontwikkelde effecten, waarvan er meerdere te koop zijn en die de gehele wereld overgaan. Maar misschien van veel groter belang dan de vertoonde trucs was de boodschap, die Peter te brengen had. Een boodschap 'recht uit het (zijn) leven gegrepen.'

In Informagie jrg. 22-2 vertelt Peter over een periode in zijn leven, waarin hij door een diep dal is gegaan, mentaal en materieel. Maar hij vertelt daar ook, en dat kwam vandaag eveneens aan de orde, hoe hij daar weer uitgekomen is: door op zoek te gaan naar zichzelf. Het grote credo dat hij dan ook meegaf was: 'Leer jezelf kennen, leer wie je bent. Alleen dan kun je tot een eigen, authentieke stijl komen in plaats van een rol te spelen. Je trucjes moet je niet overschatten, die vormen slechts je gereedschap. Aan de tafel is de truc slechts het middel, maar waar het werkelijk om gaat is dat je met mensen communiceert, dat je plezier uitstraalt en dat je binnen een minuut een band hebt gesmeed. Mensen moeten je leuk

vinden, dan genieten ze ook van wat je aan magie te bieden hebt!' Een wijze les, die in andere bewoordingen door meer vakmensen gepropageerd werd en wordt. Trokken meer mensen zich dat maar eens aan.... Peter bleef overigens niet steken in alleen filosofische overwegingen, hoe waardevol ook. Vanuit zijn praktijkervaring ventileerde hij zeer goede tips waar je je voordeel mee kunt doen en de meeste effecten die hij vertoonde waren een weerklank van zijn creatieve vermogen om nieuwe dingen te ontwikkelen. Veel van die effecten waren overigens dealer-items, maar wie maalt daarom...er moet toch ook brood op de plank komen?

UND ZUM SCHLUSS AUS DEUTSCHLAND; ALEXANDER DE COVA

De lezing van Alexander de Cova was niet de beste van de dag. De Cova presenteerde weliswaar een aantal praktische effecten die aantrekkelijk waren voor het goochelaarspubliek en waarvoor de benodigdheden gemakkelijk verkrijgbaar zijn, en ook de beginnende goochelaar kwam zeker aan zijn trekken, maar het zwakke zat

hem in de wijze van presenteren. Enthousiasme en charisma, zoals we dat bij de andere lecturers zagen, ontbraken ten ene male. De presentatie was van het begin tot het einde vlak en mat, het lijkt of hij een verplicht nummer staat op

te voeren. En dan de Cova's verschijning. Deze is gewoon minder prettig: hij is wat dikvig, is slordig gekleed en transpireert hevig. Talloze keren moest hij met een doek zijn gezicht deppen. Een advies voor een abonnement op een sport-school is hier zeker niet misplaatst. Ook als lecturer ben je artiest, en je uiterlijke verschijning vormt een essentieel onderdeel van je optreden. Wel, daaraan valt bij de Cova nog veel te sleutelen. Jammer, want ook in het verleden heeft Alexander heel mooie en bruikbare dingen bedacht en uitgegeven, onder andere op een aantal video's. Hij heeft dus een naam op te houden. Na afloop kon voor vijftig euro een krant worden aangeschaft, waarin de beschrijvingen van het gepresenteerde stonden.

HET CONCOURS

Een drieman sterke jury had de taak zes wedstrijddeelnemers te beoordelen. Naast de vakbroeders Gunther Guinee en Tony Wilson was het Theo Vergeldt die het trio compleet maakte als leken-jurylid. Vooraf gaf René Geelen aan dat bij de beoordeling door de jury als belangrijkste criterium zou worden gehanteerd het antwoord op de vraag 'Wie zou ik voor mijn feestje boeken?' Amusementswaarde gold dus als sleutelbegrip.

Melvin Wijkhuisen deed de act, die hij bij de Vlaamse Kampioenschappen in Mol ook al ten tonele voerde. Melvin goochelde met een laptop en daar zaten best leuke ideetjes in, maar het geheel oogde toch wat slungelachting en daar droeg het te korte jasje zeker aan bij. Daarnaast boette zijn act aan impact sterk in door de vele opzichtige steals. Niels Duinker hebben we vaker gezien: een aparte act waarin goochelen en jongleren worden gecombineerd. De start, waar Niels het bekerspelspel vertoont met grote kegels en jongleerballen, verdient in technische zin en anderszins zeker nadere aandacht. Daar valt nog een en ander te verbeteren. Het jongleren doet hij zeer knap, maar deze 'tak van sport'

Jahon ging ook hier weer met de 1e prijs aan de haal

domineert zo sterk ten opzichte van het goochelen in de act dat je je kunt afvragen, of die wel in een wedstrijd als deze thuis hoort.

Jahon speelt heel veel met zeepbellen en dat, in combinatie met zijn mooie aankleding, maakt de act enigszins feeëriek-achtig. De opbouw en de techniek zijn prima en de mooie zweefeffecten overtuigen. Bij de Vlaamse Kampioenschappen won hij, net als hier, de 1e prijs. Alleen de verwachting die Jahon gaandeweg de act creëert maar die niet bewaarheid wordt (dat er als finale een mooie fee gaat verschijnen) blijft jammer.

Leon Heusden is gekleed als boer en brengt een bekerspeleroutine met vliegen in plaats van ballen en een mepper vervangt de goochelstok. Gedurende de act vliegen de vliegengrappen je om de oren. Leons techniek is zonder meer goed, maar hij werd wel buitengewoon geplaagd door zenuwen en zijn ademhaling kwam, zeker wanneer je dicht bij het podium zat, wat irritant over. Aurélien Vanes is een zeer beweeglijke jongeman die de veters in zijn schoenen automatisch laat strikken door met zijn voeten te schudden. Zag er grappig uit. Naderhand verwijderd hij een veter en brengt daarmee een touwroutine met veel bekende effecten. Leuke, goed gekozen hip-hop mu-

ziek waarbij hij grappig mimet, een beslist aardige act die, dat moet wel gezegd worden, aan het slot helaas als een nachtkaars uit ging. Aan een goede finale moet dan ook nog gewerkt worden. Een 3e prijs. Tenslotte Roman Sudesh. Het geheel ziet er goed uit: toneelschikking, attributen en eigen aankleding. Zweefeffecten volgen elkaar op, nadat eerst een bowlingbal met een knal op de grond terecht kwam. De miser's dream met een kind uit het publiek charmeert; de eerlijkheid gebiedt wel te zeggen dat deze vrijwel een kopie is van die van Jeff McBride. De deugd in het midden zullen we maar zeggen, Roman mocht de 2e prijs mee naar huis nemen.

DE AVONDVOORSTELLING

De gala voorstelling, die om 20.30 van start ging, was over de gehele linie onderhoudend en gevarieerd en werd uiterst plezierig, zoals we van hem gewend zijn, gepresenteerd door Tony Wilson. De zaal was tot op vrijwel de laatste rij bezet, deze vierde DDay kende 's avonds een record aantal bezoekers van ruim driehonderd!

MC Tony Wilson

De opening was heel ludiek. Op het toneel was het een komen en gaan van artiesten en geluids- en lichtmensen, decorstukken werden geplaatst en verplaatst en nog veel meer, kortom, het was een chaos. Tot MC Wilson opkwam en iedereen maande zich terug te trekken want: 'We hadden toch om half negen 's morgens afgesproken en niet

"Allister" Mc Cova

's avonds!' Het doek sloot, Tony heette iedereen van harte welkom en memoreerde het vijftien jarige bestaan van Dynamite Magic, hetgeen een spontaan applaus ontlokte. Vervolgens kondigde hij de eerste artiest aan en die bleek uit Schotland afkomstig: Allister McCova. Alexander, zoals hij in het dagelijks leven heet, vertoonde in een complete Schotse uitdossing een traveling-knot-routine en bracht routineus zijn versie van de sympathetic silks, daarbij geassisteerd door twee toeschouwers. Zeker goed, maar wie de performance van Paul Potassy nog in herinnering heeft...Zeker heel leuk was het effect waarbij een doekje verdween en tevoorschijn kwam uit een appel. Ook zagen we de penetratie van de doek door de micro-stand, die 's middags in de lecture verklaard was. Kwam nu wat minder goed over, omdat de doek aan het begin van de act om de standaard werd geknoopt en aan het eind pas daarvan bevrijd werd. Jammer dat nogal wat grapjes over de Schotse zuinigheid niet overkwamen.

Joshua Jay's optreden benadrukte nogmaals, dat hij met afstand de grote topper van deze dag was. Hij combineert perfecte goochelkunst met hartverwarmende humor en een meer dan onderhoudende presentatie. Fantastisch om te zien dat datgene, dat Josh in zijn lecture naar voren brengt in zijn eigen optreden ook daadwerkelijk waar wordt gemaakt. Schitterend, zijn versie van

Joshua Jay: ook hier klasse met een grote K

the bill in lemon, waar aan het eind het biljet ook nog eens gerestaureerd wordt. En eveneens schitterend hoe hij geblinddoekt een kaart weet op te sporen en als gehandicapt artiest met slechts één hand toch mirakels weet te vertonen. Klasse met een hele grote K! Het blijft een belevenis Niels Duinker te zien jongleren. Niels sloot het programma voor de pauze af, zijn pech was dat de zaal van de Kiësstolp niet al te hoog is, waardoor hij wat beperkt was in zijn repertoire.

Na de pauze was het genieten van Jay Sankey. In zijn lecture had hij al 'gescoord', in zijn 'real-act' in deze gala deed hij dat weer. Een gedegen en betrokken presentatie, een perfecte techniek en mooie commerciële effecten. Ook hier: Klasse! En dan tenslotte Luc, Lars en Angelique. Nog steeds een leuk, jong, fris ogend trio met een optreden vol vaart en energie. De meeste illusies waren bekend, maar enkele ervan waren nu anders verpakt. Zo was bijvoorbeeld de dansende, kartonnen doos vervangen door een geluidsbox. Een groot en welverdiend applaus viel alle artiesten bij de finale ten deel, en daarmee was DDay aflevering vier alweer historie!

AFSLUITING

Dynamite Magic heeft de Nederlandse goochelwereld op vijf oktober jl een pracht dag bezorgd. Overall om je heen hoorde je niets dan lof en waardering. En terecht,

meer dan terecht. Dit verslag rapporteert daarover en minpunten zijn nauwelijks te noemen. De sfeer was goed, de totale Dynamite-crew (familie en vrienden werkten mee) was vriendelijk en stelde zich dienstbaar op, het niveau van het programma was over de volle breedte hoog en de belangstelling, zowel overdag als 's avonds, alleszins bevredigend. Toch nog even dit. Ook hier moest weer ervaren worden, net als bij de close-up dag in Urk en bij de Vlaamse kampioenschappen in Mol, dat nogal wat artiesten in een gala voorstelling optreden in de alledaagse outfit die ze de gehele dag al dragen. Je act brengen in een kapotte spijkerbroek en miezerig t-shirtje, dat is niet professioneel en getuigt ook niet van respect voor het publiek. Het haalt bovendien onze mooie kunst naar beneden. De respectievelijke organisatoren van genoemde evenementen kun je hier

uiteraard niet verantwoordelijk voor stellen. Die verantwoordelijkheid is een zaak van de artiest zelf!

Niels Duinker blijft een belevenis om bezig te zien!

Dank gaat uit naar Douwe Swierstra, Herman Jonker, John Benner, Maarten Scholten van Aschat, Rini Popelier en Ton Kivit voor hun bijdragen. Rob Ziekman verzorgde de compilatie en Cor Leenen tekende voor de fotografie. Deze dank betreft dan de realisatie van deze reportage. Een ander woord van dank gaat uit naar Dynamite Magic. Die hebben het toch maar weer aangedurfd en wat hebben ze de Nederlandse goochelwereld (en de Belgische, en de Duitse) iets moois gegeven om op terug te kunnen kijken. René, Bastian en de gehele crew achter en om jullie heen: Chapeau!!! u

Luc, Lars en Angelique

